

Občestvo dialoga v iskrivosti duha

Kot področni urednik ter kasneje glavni in odgovorni urednik sem revijo *Tretji dan* doživeljal kot prostor srečevanj, dialoga, različnih mnenj in iskrivosti duha. Naša redna mesečna srečanja na Jurčičevem trgu, ki jih je skrbno organiziral in vodil gospod Milan Knep, odgovoren za pastoralo mladih, so bila velik izziv za vse v uredništvu, pa tudi mnoge druge sodelavce, da so vedno znova »prevetrili svoja stališča«, jih v marsičem poglobili in vključili nove vidike pri svojem razmisleku.

Uredniško delo je bilo pri *Tretjem dnevu* zelo drugačno. Revija ni nastajala v neki pisarni ob formalnem izbiranju člankov, ampak je nastajala v daljšem procesu, pogovorih, dopisovanjih, ključna faza njenega rojevanja pa so bila srečanja, ki so trajala dolgo v noč. Včasih so bili ti pogovori zelo intenzivni, mestoma napeti, ob množici različnih pogledov polni usklajevanj in iskanja rešitev. Včasih sem iz teh srečanj odšel s skrbjo, negotovostjo, mnogimi dvomi, toda na koncu se je ob vsaki številki pokazalo, da smo se znali poslušati in marsikaj naučiti drug od drugega. Pravzaprav je bila vsaka številka zgodba zase, nastala je v določenem duhovnem in miselnem toku, vsaka številka je imela svoje izvirno sporočilo v dialogu s kulturo, družbenim dogajanjem in s Cerkvijo.

Revija ni želela ostati na provincialni ravni slovenskega prostora. Teme, ki smo jih obravnavali, so segale v evropski in svetovni prostor kulture, filozofije, umetnosti ali družbenega dogajanja. Ta širši pogled mi je bil še posebej dragocen, saj sem po študiju v Angliji na osebni ravni izkusil, kako je stanje v Sloveniji veliko lažje razumeti, če si ga ogledamo v

širšem kontekstu dogajanja v svetu. Prevodi različnih tujih avtorjev in tematske številke – ki so z različnih vidikov osvetlile določeno temo, ki je bila aktualna v svetovnem dogajanju, predvsem s področja verovanja, kulture in filozofskih iskanj – so ustvarjalcem in bralcem širili obzorja védenja, hkrati pa so prav vse spodbujali k ustvarjalnemu razmišljanju.

Velika obogatitev pri ustvarjalnosti revije je bil tudi vsakoletni vikend v Lovranu, kjer se je širša ekipa ustvarjalcev revije in mnogih povabljenih zbrala, da bi ob kvalitetnih predavanjih razpravljala o določeni aktualni temi. Uredništvo revije je občasno odšlo tudi na celodnevna srečanja, da smo v pogovorih iskali vizije za prihodnost *Tretjega dne*. Revija ni nastajala tako, da se je iz meseca v mesec zbralo določeno število člankov, ampak je bila dolgoročno oblikovana vizija tega, kaj smo želeli z revijo povedati sodobnemu človeku v določeni zelo konkretni situaciji družbenega in cerkvenega življenja. Predvsem uvodniki v revijo, pa tudi mnogi članki, so bili pogosto zelo izzivalni, včasih že na meji provokacije, toda vse z namenom, da bi bralce spodbudili k razmišljanju, da si se tudi oni odzvali, nekaj napisali, da bi jih »prebudili iz dremeža«. Deležni smo bili mnogih kritik, tudi znotraj Cerkve, češ kaj se pa gredo pri *Tretjem dnevu*, ki je vendarle revija, ki je nastala v Cerkvi, zdaj pa kritizira samo sebe. Z malo časovne distance lahko rečem, da je bil *Tretji dan* prostor zelo pomembne samorefleksije znotraj Cerkve, odpiranja vprašanj, katerim se je večina izogibala. Ampak to ni bila kritika, ki bi prihajala od zunaj, prav tako se prav nihče pri *Tretjem dnevu* ni nikoli oddaljil od Cerkve ali se iz nje izločil,

ali pa da bi ga drugi želeli izključevati – to je bila samorefleksija kristjanov, ki jim ni bilo vseeno za občestvo Cerkev, kar pa je odpiralo tudi izražanje bolečih vprašanj. Ja, prav to je bilo dogajanje okoli revije *Tretji dan*, živo občestvo, ki se želi vračati k izvirom evangelija, ki želi pričevati v sodobnem času na prepihu kultur in religij oziroma različnih prepričanj.

Ko sem v tistih letih hodil tudi na različna srečanja pri *Novi reviji*, sem Nika Grafenauerja večkrat pohecal, da imamo pri *Tretjem dnevu* poseben privilegij v primerjavi z dogajanjem pri *Novi reviji*, namreč da moremo, ali pa vsej želimo, ob vseh človeških besedah prisluhniti tudi večni Besedi. No ja, tudi pri *Novi reviji* je bilo to iskanje Transcendentnega ves čas prisotno, samo na drugačen način. Grafenauer se je nazaj pošalil: »Vi pri *Tretjem dnevu* imejte kakšno mašo še za nas pri *Novi reviji*, mi pa vam bomo podarili kakšne nove knjige!« *Tretji dan* se je namreč preživljal z veliko bolj skromnimi finančnimi sredstvi.

Revija *Tretji dan*, neke vrste gibanje, forum, ki se je tu udejanjal, je vsem, tako uredništvu kot bralcem, pomagala, da se naša misel ni »polenila«, prepustila kalupom in naučenim stereotipom, saj nas je vabila k rušenju predsodkov, preganjanju nepoučenosti in napačnih predstav ter prehajanju od egocentrične misli k občestvu duha, občestvu poslušanja, občestvu, kjer je raznolikost pogledov bogastvo bivanja, saj je dar Boga Stvarnika.